

ΣΤΕ 1406/2019 [ΝΟΜΙΜΗ Η ΜΗ ΈΚΔΟΣΗ ΑΕΠΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΜΗ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΟΡΟΣΕΙΡΑΣ ΡΟΔΟΠΗΣ]

Περίληψη

- Με τις διατάξεις του άρθρου 13 παρ. 1 του ν. 3044/2002 οριοθετήθηκε, ως προστατευόμενη περιοχή, ευρύτερη έκταση στην οροσειρά της Ροδόπης και ρυθμίστηκαν θέματα του φορέα διαχείρισης της περιοχής, ενώ στη συνέχεια, η περιοχή χαρακτηρίστηκε ως Εθνικό Πάρκο με την κ.υ.α. 4037/2009. Ακολούθως, με την 61762/2012 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού ΠΕΚΑ καθορίστηκαν στην αυτή περιοχή ζώνες προστασίας και όροι και περιορισμοί για τις επιτρεπόμενες δραστηριότητες.

Η ως άνω 61762/2012 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού ΠΕΚΑ, με την οποία καθορίστηκαν οι επιτρεπόμενες χρήσεις και δραστηριότητες σε περιοχές της οροσειράς Ροδόπης, νομίμως εκδόθηκε κατ' επίκληση των εξουσιοδοτικών διατάξεων της παρ. 9 του άρθρου 21 του ν. 1650/1986, που προβλέπουν τη δυνατότητα έκδοσης απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η ισχύς της οποίας δεν υπερβαίνει τα δύο έτη και μπορεί να παραταθεί για ένα ακόμη έτος, με σκοπό τον καθορισμό χρήσεων και περιορισμών για τις επεμβάσεις σε περιοχές, στοιχεία ή σύνολα της φύσης και του τοπίου, ως προς τα οποία κινείται η διαδικασία χαρακτηρισμού τους με προεδρικό διάταγμα κατά το άρθρο 21 παρ. 1 του ν. 1650/1986. Εξάλλου, με την 56270/2014 όμοια απόφαση η ισχύς της 61762/2012 απόφασης παρατάθηκε για ένα ακόμη έτος και, εν τέλει, με το άρθρο 28 του ν. 4351/2015 παρατάθηκε έως 20.8.2016. Ως εκ τούτου, από την ισχύ του τελευταίου αυτού νόμου στις 4.12.2015 (βλ. άρθρο 51) και έως 20.8.2016, ήτοι τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, οι περιορισμοί σε έργα και δραστηριότητες που επιβλήθηκαν με την 61762/2012 Υ.Α. ευρίσκουν ευθέως νόμιμο έρεισμα στον τυπικό νόμο. Κατά συνέπεια, ανεξάρτητα δε από τη νομιμότητα ή μη της κ.υ.α. 40379/2009 «Χαρακτηρισμός χερσαίων και υδάτινων περιοχών της οροσειράς Ροδόπης ως Εθνικό Πάρκο» (Δ'445) για τους λόγους που προβάλλει ο αιτών (αναρμοδιότητα του οργάνου και λήξη της ισχύος της), στην προκειμένη, πάντως, περίπτωση οι επιτρεπόμενες στην προαναφερθείσα περιοχή χρήσεις και δραστηριότητες νομίμως καθορίζονται τον κρίσιμο χρόνο με την ανωτέρω 61762/2012 Υ.Α., σε συνδυασμό με το άρθρο 28 του ν. 4351/2015. Εξάλλου, από τα στοιχεία του φακέλου, προκύπτει ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας δεν εγκρίθηκαν περιβαλλοντικοί όροι για τη διενέργεια, από τον αιτούντα, ερευνητικών γεωτρήσεων και επιφανειακών λήψεων υλικών στην περιοχή «Σκοτώστρα» του Δήμου Κάτω Νευροκοπίου Δράμας, με την αιτιολογία, πλήν άλλων, ότι κατά τα οριζόμενα στην

61762/2012 Υ.Α., στην περιοχή αυτή δεν επιτρέπονται δραστηριότητες της υποκατηγορίας Α1, στην οποία κατατάσσεται η επίμαχη δραστηριότητα σύμφωνα με την 1958/2012 απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ. Η αιτιολογία αυτή της προσβαλλομένης απόφασης ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου και είναι νόμιμη και επαρκής, ο δε λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι η 61762/2012 απόφαση του Αναπλ. Υπουργού ΠΕΚΑ είναι παράνομη, αλλά και ο συναφής με αυτόν ισχυρισμός κατά τον οποίο «παρά τον νόμο» με το άρθρο 28 του ν. 4351/2015 παρατάθηκε η ισχύς της έως 20.8.2012 Υ.Α. εκδόθηκε νομίμως κατ' εξουσιοδότηση του νόμου για την προστασία της περιοχής, η δε ισχύς της παρατάθηκε με διάταξη τυπικού νόμου. Εξάλλου, ο αυτός λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η απόρριψη του αιτήματος δεν είναι νόμιμη, διότι αναρμοδίως χαρακτηρίστηκε η περιοχή ως Εθνικό Πάρκο με την κ.υ.α 40379/2009, η ισχύς, μάλιστα, της οποίας έχει λήξει, είναι απορριπτέος ως αλυσιτελής, δεδομένου ότι η προσβαλλομένη ευρίσκει επαρκές αιτιολογικό έρεισμα στις ρυθμίσεις της 61762/2012 Υ.Α. σε συνδυασμό με το άρθρο 28 του ν. 4351/2015. Περαιτέρω, οι αιτιολογίες της προσβαλλομένης, οι οποίες αφορούν στη συμβατότητα της επίμαχης δραστηριότητας με τα στοιχεία περιβαλλοντικής ευαισθησίας της περιοχής, ανεξαρτήτως αν έχουν την έννοια που αποδίδει σ'αυτές ο αιτών με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, αλυσιτελώς, εν πάση περιπτώσει, πλήττονται, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη ευρίσκει αυτοτελές αιτιολογικό έρεισμα στη διαπίστωση ότι η άσκηση της επίμαχης δραστηριότητας δεν επιτρέπεται στην προαναφερθείσα περιοχή. Κατά συνέπεια, οι λόγοι ακυρώσεως είναι απορριπτέοι, ο μιν πρώτος ως αβάσιμος εν μέρει και κατά τα λοιπά ως αλυσιτελής, ο δε δεύτερος ως αλυσιτελής. Τέλος, ο ισχυρισμός του αιτούντος, κατά τον οποίο στην προκειμένη περίπτωση τίθεται ζήτημα εθνικής σημασίας [προδήλως για την εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου της Χώρας], προβάλλεται επίσης αλυσιτελώς, διότι με την προσβαλλόμενη το αίτημα του αιτούντος δεν απορρίφθηκε για λόγους σκοπιμότητας που αφορούν την εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου της Χώρας, αλλά κατ' εφαρμογήν της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Δ. Βασιλειάδης

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.